

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια από το 2020 έως το 2030»

(2014/C 415/04)

Εισηγήτρια	Annabelle Jaeger (FR/PSE) Μέλος του Συμβουλίου της Περιφέρειας Provence-Alpes Côte d'Azur
Έγγραφο αναφοράς	Επιστολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 12ης Φεβρουαρίου 2014

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

καθώς τα τελευταία επιστημονικά στοιχεία της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Αλλαγή του Κλίματος (IPCC) μας προειδοποιούν για την επιδείνωση της υπερθέρμανσης του πλανήτη και των επιπτώσεών της, και σύμφωνα με το πνεύμα της προηγούμενης γνωμοδότησης της Επιτροπής των Περιφερειών (CDR 5810/2013),

1. ζητεί από την ΕΕ να επιλέξει τρεις νικηφόρους δεσμευτικούς στόχους για το κλίμα και την ενέργεια με ορίζοντα το 2030:
 - 50 % μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε σύγκριση με τις εκπομπές του 1990·
 - 40 % μερίδιο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, καταναμημένο σε εθνικούς στόχους·
 - 40 % μείωση της κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας σε σχέση με το 2005, μέσω της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας, επίσης καταναμημένης σε εθνικούς στόχους.

Το τρίπτυχο αυτό είναι απαραίτητο, προκειμένου να αποφευχθεί η καταστροφική αύξηση της θερμοκρασίας πάνω από 2 °C και να επιτευχθεί ο μακροπρόθεσμος στόχος της ΕΕ (μείωση κατά 80-95 % των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου)·

2. υπενθυμίζει τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 20ής και της 21ης Μαρτίου 2014, στα οποία οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων είχαν συμφωνήσει να λάβουν τον Οκτώβριο 2014 το αργότερο απόφαση σχετικά με το νέο πλαίσιο πολιτικής. Η ΕτΠ ευελπιστεί ότι η απόφαση αυτή θα περιλαμβάνει φιλόδοξους στόχους· στο πλαίσιο αυτό, εκφράζει την ανησυχία της για την έλλειψη φιλοδοξίας στις προτάσεις που έχει υποβάλει μέχρι σήμερα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή που θεωρούνται ανεπαρκείς σε σχέση με τα προτεινόμενα ποσοστά, την υποχρέωση τήρησής τους σε ευρωπαϊκό μόνον επίπεδο και την προτεινόμενη δομή διακυβέρνησης·

3. θεωρεί ότι το εν λόγω τρίπτυχο είναι τεχνικά ρεαλιστικό και θα ωφελήσει την ευρωπαϊκή οικονομία· καθορίζει ένα δομικό μακροπρόθεσμο όραμα που θα δώσει στην Ευρώπη ένα βιώσιμο ενεργειακό μέλλον, ασφαλές και σίγουρο·

4. προσθέτει ότι η ΕΕ θα πρέπει να θέσει ως στόχο να προσεγγίσει τις μηδενικές εκπομπές έως τα μέσα του αιώνα, λαμβάνοντας συγχρόνως μέτρα ώστε να μην επιταθεί ακόμη περισσότερο η ενεργειακή επισφάλεια. Παράλληλα με την απαραίτητη συνεχή μείωση των αερίων θερμοκηπίου, θα πρέπει να υποστηριχθούν σε μεγαλύτερο βαθμό οι προσπάθειες στον τομέα της έρευνας και της ανάπτυξης για την αφαίρεση του διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) από την ατμόσφαιρα και να προαχθεί η ενίσχυση του ρόλου της δέσμευσης CO₂ με φυσικό τρόπο·

5. σημειώνει ότι η ΕΕ, στηριζόμενη στους δεδηλωμένους αυτούς στόχους, θα ήταν πρόθυμη να διαπραγματευτεί μια παγκόσμια συμφωνία για το κλίμα ενόψει της 21ης Διάσκεψης των Μερών (COP21) της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την Αλλαγή του Κλίματος (UNFCCC), που θα πραγματοποιηθεί στο Παρίσι τον Νοέμβριο-Δεκέμβριο του 2015, ανακοινώνοντας κυρίως τις προθέσεις της περί «εθνικών συνεισφορών» στο πλαίσιο της UNFCCC, το συντομότερο δυνατό και όχι αργότερα από το τέλος Μαρτίου 2015·

A. Διακυβέρνηση

6. συνιστά το νέο προτεινόμενο πλαίσιο για τη διαχείριση της ενέργειας να αξιοποιεί τα διδάγματα της δέσμης 2020, θέτοντας δεσμευτικούς στόχους σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο για τους οποίους θα είναι υπεύθυνα τα κράτη μέλη. Φρονεί συνεπώς πως η προτεινόμενη συνεργατική προσέγγιση που θέτει στόχους μόνο σε επίπεδο ΕΕ δεν παρέχει τα αναγκαία κίνητρα για την επίτευξη των στόχων και ακόμη πιο φιλόδοξων αποτελεσμάτων·

7. πιστεύει ότι είναι απολύτως απαραίτητο οι εθνικοί στόχοι για την αύξηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας να είναι δεσμευτικοί για κάθε κράτος μέλος και ότι, για το σκοπό αυτό, οι χώρες πρέπει να χαράξουν τοπικές και περιφερειακές στρατηγικές, που θα είναι όχι μόνο πιο αποτελεσματικές, αλλά και σύμφωνες με την αρχή της επικουρικότητας. Η δομή αυτή πρέπει να αντικατοπτρίζεται στο νέο πλαίσιο για τη διακυβέρνηση της ενέργειας·
8. υπογραμμίζει ότι η νέα ΚΓΠ μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στον περιορισμό των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και την παγίδευση του διοξειδίου του άνθρακα στους τομείς της γεωργίας, της δασοκομίας και της κτηνοτροφίας·
9. επισημαίνει τον θεμελιώδη ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών στη χάραξη και την εφαρμογή των πολιτικών για την κλιματική αλλαγή, την ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και την ενεργειακή απόδοση, αλλά τονίζει επίσης ότι η δράση τους θα είναι αποτελεσματική μόνον εάν αναγνωριστεί μέσω εντολής και μακροπρόθεσμων χρηματοοικονομικών πόρων·
10. καλεί συνεπώς την Επιτροπή να αναγνωρίσει και να βασιστεί στις τοπικές και περιφερειακές αρχές όσον αφορά την αντιμετώπιση των προκλήσεων του κλίματος και της ενέργειας· να τις συμπεριλάβει στο πλαίσιο δράσης για το 2030 και να τις ενσωματώσει σε μια νέα διαχείριση της ενέργειας σύμφωνα με τις αρχές της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης που αναγνωρίζουν τον ρόλο κάθε διοικητικής βαθμίδας για αποτελεσματικές δημόσιες πολιτικές·
11. καλεί τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να αντιμετωπίσουν πιο σθεναρά την πρόκληση της κλιματικής αλλαγής, θέτοντας δικούς τους φιλόδοξους στόχους για το 2030 και να αναλάβουν από κοινού πρωτοβουλίες ενόψει της COP21 τον Δεκέμβριο του 2015 στο Παρίσι· και τούτο, σύμφωνα με τις αποφάσεις της COP19 στη Βαρσοβία τον Νοέμβριο του 2013 σχετικά με την αναγνώριση των τοπικών και περιφερειακών αρχών όσον αφορά την επίτευξη μιας παγκόσμιας συμφωνίας·

B. Τρεις αλληλένδετοι στόχοι

12. εμμένει στο γεγονός ότι, εάν ο στόχος της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου είναι καθοριστικής σημασίας προκειμένου να δοθεί ένα σαφές μήνυμα για την εσωτερικευση του κόστους της ρύπανσης και επομένως για τη μείωση του ύψους του, είναι εξίσου σημαντικό ο στόχος αυτός να συμπληρωθεί με στόχους για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την ενεργειακή απόδοση, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η αλλαγή πορείας στον τομέα της ενέργειας οδηγεί πράγματι σε μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα που είναι ασφαλής, ανταγωνιστική και βιώσιμη και προϋποθέτει συνεργική επίδραση στην κλιματική αλλαγή·
13. υπογραμμίζει την ανάγκη δεσμευτικών στόχων ώστε οι επενδύσεις να κατευθύνονται στην ανάπτυξη καθάρων τεχνολογιών. Υπό αυτήν την έννοια, προέχει να κατοχυρωθεί η ασφάλεια δικαίου για όσους επενδύουν σε τεχνολογίες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών. Τα κράτη μέλη οφείλουν να εγγυώνται την ύπαρξη ενός σαφούς και σταθερού νομικού πλαισίου έναντι της αυθαιρεσίας και της αναδρομικότητας·
14. υπενθυμίζει ότι πρέπει να επιτευχθεί μια δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ των χωρών, των περιφερειών και των πόλεων και να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις του χωροταξικού σχεδιασμού και οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας που είναι διαθέσιμες σε τοπικό επίπεδο, χωρίς να παρεμποδίζονται οι περιφέρειες και οι πόλεις που το επιθυμούν να καταβάλουν περαιτέρω προσπάθειες·
15. υπογραμμίζει ότι, κατά τη χάραξη πολιτικών σε επίπεδο ΕΕ και κρατών μελών, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη να διατηρηθεί το κόστος της ενέργειας σε ένα λογικό επίπεδο και ότι με αυτόν τον σκοπό, η ενεργειακή απόδοση αποτελεί καθοριστικής σημασίας μέσο, δεδομένου ότι θα επιτρέψει στους καταναλωτές και τα κράτη μέλη της ΕΕ να εξοικονομήσουν περισσότερα από 200 δισ. ευρώ ετησίως μέχρι το 2030 ⁽¹⁾· εκτιμά επίσης ότι πρέπει να προταθεί στα κράτη μέλη και στις τοπικές και περιφερειακές αρχές τους η θέσπιση ειδικών μέτρων για τα νοικοκυριά και τους ευάλωτους καταναλωτές όσον αφορά την καταπολέμηση της ενεργειακής ένδειας. Ένα από τα πρωταρχικά μέτρα αναβάθμισης της ενεργειακής απόδοσης πρέπει να είναι η ανακαίνιση των κτηρίων, από την οποία αναμένεται να προκύψουν αρκετές θέσεις εργασίας σε έναν τόσο ευαίσθητο κοινωνικά κλάδο όπως αυτός των κατασκευαστών. Εξάλλου, με τον τρόπο αυτό θα δημιουργηθούν δυνατότητες καινοτομίας στον τομέα των αποδοτικών υλικών και των βιοϋλικών στην ενέργεια πράγμα που με τη σειρά του, θα επιφέρει περισσότερες επενδύσεις σε έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία· Έτσι, θα πρέπει να δημιουργηθούν ειδικοί χρηματοδοτικοί πόροι σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την προώθηση της ενεργειακής αποκατάστασης των κτιρίων·

Γ. Ενεργειακή ανεξαρτησία της Ευρώπης

16. υπενθυμίζει ότι η Ευρώπη είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας ενέργειας σε παγκόσμιο επίπεδο, και θεωρεί ότι πιο φιλόδοξοι ευρωπαϊκοί στόχοι με σκοπό την επίτευξη εξοικονόμησης ενέργειας έως το 2030 και με την αύξηση παράλληλα του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας θα μειώσουν αισθητά τις εισαγωγές ενέργειας της Ευρώπης και θα βελτιώσουν την ενεργειακή ανεξαρτησία της·

⁽¹⁾ Ecofys, February 2013: Saving energy: bringing down Europe's energy prices for 2020 and beyond

17. Ένα από τα πρωταρχικά μέτρα αναβάθμισης της ενεργειακής απόδοσης πρέπει να είναι η ανακαίνιση των κτιρίων, παράλληλα με την οικοδόμηση νέων, ενεργειακά αποδοτικών, κατοικιών. Δεν θα ήταν όμως σωστό να λαμβάνονται οι αποφάσεις σχετικά με τα θέματα αυτά με βάση μια μονοδιάστατη θεώρηση: οι περιφερειακές και οι τοπικές αρχές είναι το κατάλληλο επίπεδο στο οποίο οι συγκεκριμένες αυτές αποφάσεις μπορούν να ληφθούν με αποτελεσματικό τρόπο. Το γεγονός αυτό αναμένεται να συμβάλει στη δημιουργία σημαντικού αριθμού θέσεων εργασίας σε έναν τόσο ευαίσθητο κοινωνικά κλάδο όπως ο κατασκευαστικός τομέας. Εξάλλου, με τον τρόπο αυτό θα δημιουργηθούν δυνατότητες καινοτομίας στον τομέα των αποδοτικών υλικών και των βιοϊκικών στην ενέργεια πράγμα που με τη σειρά του, θα επιφέρει περισσότερες επενδύσεις σε έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία.

18. επισημαίνει ότι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας θα μπορούσαν να προμηθεύσουν το ήμισυ σχεδόν της κατανάλωσης ενέργειας της Ευρώπης το 2030 (Πηγές: Ίδρυμα Fraunhofer ⁽²⁾ και Αεροδιαστημικό Κέντρο της Γερμανίας ⁽³⁾).

19. υπογραμμίζει τη σημασία του δυναμικού εξοικονόμησης ενέργειας, το οποίο είναι το μεγαλύτερο μεταξύ των χωρών της ΕΕ που είναι περισσότερο εκτεθειμένες στις εισαγωγές πετρελαίου και φυσικού αερίου. Οι επενδύσεις στην ενεργειακή απόδοση στην ΕΕ με ορίζοντα το 2030 θα επιτρέψουν στην ΕΕ να μειώσει σημαντικά τις ευρωπαϊκές εισαγωγές ενέργειας, να βελτιώσει την ενεργειακή της ασφάλεια και να αναπτύξει νέες αποτελεσματικότερες, ασφαλέστερες και οικονομικότερες τεχνολογίες, από τις οποίες θα προκύψουν νέες θέσεις εργασίας.

20. εκτιμά επίσης ότι θα μπορούσε να ενισχυθεί η ενεργειακή ανεξαρτησία και η ασφάλεια του εφοδιασμού της ΕΕ με τη χρήση όλων των τοπικών πηγών ενέργειας και την περαιτέρω ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς ενέργειας, με τη βοήθεια, για παράδειγμα, της παραγωγής ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε μικρή κλίμακα από τους ίδιους τους καταναλωτές, νέων διασυνδέσεων, της αποθήκευσης ενέργειας και των ευφυών δικτύων, με την υποχρέωση δε όλων των κρατών μελών να θεσπίσουν κατάλληλη νομοθεσία για την υλοποίηση του στόχου αυτού· υπογραμμίζει ότι η ποικιλομορφία των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας λειτουργεί ρυθμιστικά έναντι των διακυμάνσεων των τιμών, καθιστά λιγότερο ευάλωτο το ενεργειακό σύστημα και συμβάλλει στην αποφυγή ελλείψεων όσον αφορά τον εφοδιασμό.

21. πιστεύει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη οφείλουν να διευκολύνουν το μετασχηματισμό της ενεργειακής υποδομής προς την κατεύθυνση της βελτίωσης των διασυννοριακών διασυνδέσεων. Θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προτεραιότητα στα κράτη μέλη που απέχουν περισσότερο από την επίτευξη του στόχου που έχει συμφωνηθεί, ο οποίος είναι να εξασφαλιστεί ένα επίπεδο διασύνδεσης των ηλεκτρικών δικτύων ίσο ή μεγαλύτερο από το 10 % της εγκατεστημένης παραγωγικής τους ικανότητας.

Δ. Διαρθρωτική μεταρρύθμιση του ευρωπαϊκού συστήματος εμπορίας των δικαιωμάτων εκπομπών

22. επικροτεί την υιοθέτηση της «αναβολής της εμπορίας δικαιωμάτων» για τη βελτίωση της λειτουργίας του ΣΕΔΕ, αλλά πιστεύει ότι απαιτείται διαρθρωτική μεταρρύθμιση του συστήματος εμπορίας των δικαιωμάτων εκπομπών· προς τούτο στηρίζει την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για παράλληλη δημιουργία «αποθεματικού σταθεροποίησης της αγοράς», το οποίο ωστόσο θα έπρεπε να τεθεί σε λειτουργία πολύ πριν το 2020. Θεωρεί δε απαραίτητο το απόθεμα σταθερότητας να συμπληρώνεται από άλλες διατάξεις, όπως η μόνιμη κατάργηση του πλεονάσματος δικαιωμάτων εκπομπών και ο καθορισμός κατώτατης τιμής.

23. ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να περιορίσει τη χρήση αγοράς διεθνών πιστωτικών μορίων αντιστάθμισης του άνθρακα. Τα πιστωτικά αυτά μόρια δεν επιτρέπουν την ενεργοποίηση των διαρθρωτικών αλλαγών που πρέπει να πραγματοποιηθούν εντός της ΕΕ, και δεν ευνοούν τις επενδύσεις επί τόπου. Ζητεί επίσης την εφαρμογή μέτρων ώστε να προωθηθεί η αποθήκευση άνθρακα στα δάση που αποτελούν αντικείμενο βιώσιμης διαχείρισης.

24. θεωρεί ότι ένα μέρος των εσόδων από το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών θα πρέπει να διατίθεται για την υλοποίηση μέτρων σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο.

25. θεωρεί σημαντική την ανάπτυξη και άλλων κοινών μέσων όπως ο οικολογικός σχεδιασμός και οι δημόσιες συμβάσεις έργων, προκειμένου να περιοριστούν οι επιπτώσεις στο κλίμα. Ο φόρος άνθρακα συνιστά αποτελεσματικό μέσο όπως δείχνουν επιτυχείς εμπειρίες, οι οποίες θα μπορούν να χρησιμεύσουν ως βάση.

Ε. Προώθηση της τοπικής παραγωγής

26. εκτιμά ότι η παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μικρής κλίμακας από τους ίδιους τους καταναλωτές πρέπει να αποτελεί μέρος των λύσεων που θα προωθήσει η μελλοντική Ευρώπη της ενέργειας, προκειμένου να ενισχυθεί η ανθεκτικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας έναντι των διακυμάνσεων των τιμών. Όλα τα κράτη μέλη οφείλουν να θεσπίσουν κανόνες που διευκολύνουν την υλοποίηση του στόχου αυτού.

27. είναι της γνώμης ότι οι συνεταιρισμοί που συγκροτούν οι πολίτες σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, πρώτον, διότι συνιστούν πρόσθετους προμηθευτές ενέργειας και, δεύτερο, διότι εδραιώνουν τη γνώση για την ορθολογική χρήση της ενέργειας μέσω μιας σημαντικής εκπαιδευτικής δράσης.

⁽²⁾ Fraunhofer Institute, May 2011: Long Term Potentials and Costs of RES

⁽³⁾ Greenpeace, 24 October 2012: EU-27 Energy [R]evolution; WWF, 6 November 2013: Renewable energy: a 2030 scenario for the EU

28. επισημαίνει ότι οι πολίτες έχουν συμφέρον, με το ίδιο κόστος, οι τοπικές αρχές να τους συνδράμουν όσο καλύτερα μπορούν όσον αφορά τα ενεργειακά τους προβλήματα, και να αναπτυχθούν τοπικές λύσεις για την παραγωγή ενέργειας προκειμένου να αντιμετωπιστεί η αύξηση των τιμών των διεθνών αγορών. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, ως ιδιοκτήτες της ενεργειακής παραγωγής, θα πρέπει να διαδραματίσουν σημαντικότερο ρόλο στην ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·

29. υπενθυμίζει την ανάγκη να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ, αφενός, της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού της ΕΕ, για την οποία διαθέτει αποκλειστική αρμοδιότητα, και, αφετέρου, των θεμελιωδών αρχών της ενεργειακής της πολιτικής, όπου προβλέπεται κοινή αρμοδιότητα της ΕΕ και των κρατών μελών, με την υποχρέωση να σέβονται τον σημαντικό ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών και περιφερειακών οργανισμών ενέργειας·

ΣΤ. Πρωτοβουλίες σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο για την αντιμετώπιση των κλιματικών και ενεργειακών προκλήσεων

30. τονίζει ότι, όπως έχει καταδειχθεί από τα πολυάριθμα πρόσφατα ακραία καιρικά φαινόμενα, οι τοπικές αρχές είναι αυτές που υφίστανται κυρίως τις συνέπειες της αδράνειας και που θα πληρώσουν το τίμημα των μελλοντικών συνεπειών εάν δεν επιταχυνθεί η ενεργειακή μετάβαση·

31. σημειώνει ότι στην έκθεση για το PNUD ⁽⁴⁾ (Αναπτυξιακό Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών) εκτιμάται ότι πάνω από το 70 % των μέτρων για τη μείωση της κλιματικής αλλαγής και σχεδόν το 90 % των μέτρων προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή πραγματοποιούνται από τις τοπικές αρχές·

32. υπενθυμίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει υιοθετήσει στρατηγική προσαρμογής και ότι τις μεγαλύτερες προκλήσεις ως προς την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή στις προσεχείς δεκαετίες θα κληθούν να τις αντιμετωπίσουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές. Ως εκ τούτου, ενόψει τυχόν αναθεώρησης της στρατηγικής αυτής για την περίοδο μετά το 2020, θα πρέπει να καταβληθούν σημαντικές προσπάθειες στους δήμους και τις περιφέρειες, προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή προγράμματα προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, με τη διάθεση χρηματοδοτικών πόρων της ΕΕ·

33. υπογραμμίζει το γεγονός ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές μπορούν, χάρη στην εγγύτητά τους με τους πολίτες, να συμβάλλουν στην ενημέρωση και στην ευαισθητοποίηση σε ό,τι αφορά τα κοινωνικά και οικονομικά οφέλη των δράσεων της ενεργειακής μετάβασης στο τοπικό επίπεδο·

34. επισημαίνει ότι το πλαίσιο πολιτικής για το 2030 θα πρέπει να βασίζεται σε πρωτοβουλίες της ΕΕ σε τοπικό επίπεδο και να τις διευρύνει, όπως το Σύμφωνο των Δημάρχων της ΕΕ -το οποίο η ΕτΠ επιθυμεί να παραταθεί έως το 2030-, ή η πρωτοβουλία «Δήμαρχοι για την προσαρμογή», ή άλλα έργα που χρηματοδοτούνται από την ΕΕ. Καλεί προς τούτο την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξασφαλίσει τη συνοχή των πολιτικών και τις συνέργειες μεταξύ των διαφόρων πρωτοβουλιών και να ζητήσει τη συμμετοχή της ΕτΠ στο σχεδιασμό και την υλοποίησή τους, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο. Καθοριστική σημασία έχει να έχουν πρόσβαση οι μικρές πόλεις και οι αγροτικές περιοχές στις δυνατότητες αυτές που προσφέρει η ΕΕ·

35. τονίζει ότι, προκειμένου να σημειωθεί περαιτέρω πρόοδος, θα ήταν χρήσιμο να θέσουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές ειδικούς ποσοτικοποιημένους στόχους για το 2030 όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την εξοικονόμηση ενέργειας με τη στήριξη κατάλληλων τοπικών και περιφερειακών στρατηγικών προκειμένου να επιταχυνθεί η δυναμική των περιφερειών. Οι στόχοι αυτοί μπορούν να καθοριστούν κυρίως με την ενίσχυση και την επέκταση του Συμφώνου των Δημάρχων το οποίο θα πρέπει να παραταθεί πέραν του 2020·

36. ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για τη χρηματοδότηση των δράσεων για την ενεργειακή μετάβαση, κυρίως μέσω της ΕΤΕπ, που θα μπορούσαν να υποστηρίξουν τις υπάρχουσες τοπικές οικονομικές δομές ή να δημιουργήσουν νέες, πέρα από τη χρηματοδότηση της ΕΕ που προβλέπεται για την περίοδο 2014-2020 (Life + Clima, Διαρθρωτικά Ταμεία, Ορίζοντας 2020, διευκόλυνση Συνδέοντας την Ευρώπη, κ.λπ.)·

37. καλεί δε τις τοπικές και περιφερειακές αρχές, με βάση την παρούσα γνωμοδότηση, να ενώσουν τις δυνάμεις τους στην κοινή κινητοποίηση προκειμένου να κάνουν τη φωνή τους να ακουστεί, πριν και κατά τη διάρκεια της COP21, με σημαντικό σημείο αναφοράς τη διάσκεψη για το κλίμα που θα οργανώσει ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ στις 23 Σεπτεμβρίου στη Νέα Υόρκη.

Βρυξέλλες, 8 Οκτωβρίου 2014

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών

Michel LEBRUN

⁽⁴⁾ Έκθεση PNUD «Charting a new low-carbon route to development: A primer on integrated climate change planning for regional governments» (2009)